

[Finansministeren.]

Beløb er posteret paa Status under en særlig Betegnelse, og der er ikke herved foregrebet nogen Bevilling, idet jeg netop ved Forelæggelsen af Statsregnskabet har udtalt, at der i indeværende Aar vilde blive fremsat Forslag om de paagældende Afskrivninger.

Mine Udtalelser angaaende Statsbanernes Stilling fik det ærede Medlem Hr. Korsgaard til at udtale Ønsket om, at jeg i en stille Stund vilde sige til Minister Fisker paa en elskværdig Maade, at han skulde være opmærksom paa Statsbanernes Forhold. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard med Ordet „Elskværdighed“ i denne Forbindelse tænkte paa Kritik, men der er ingen Uoverensstemmelse mellem den højtærede Trafikminister og mig vedrørende Statsbanerne. Mine Udtalelser ved Finanslovsforslagets Forelæggelse lød nemlig saaledes:

„Publikum og ikke mindst Publikums Talerør, Pressen, kræver bedre Toggang, Lyntogene skal føres videre til fjernere Egne, det gamle Materiel skal afskaffes og nye komfortable Vogne sættes i Stedet for de gamle. Det er alt sammen saare naturligt og ligetil, men naar man saa samtidig kræver de bedst mulige Betingelser for alle Konkurrenceforetagender, deriblandt Oprettelse af indenlandske Flyveruter, rejser det Spørgsmaal sig ganske naturligt, om man alligevel ikke snart kommer til at begrænse Statsbanernes mægtige Udgiftsbeløb til Nyanlæg og nyt Materiel, thi disse Udgiftsposter vil jo belaste Driftsudgifterne langt frem i Tiden.“

Disse Udtalelser er ikke nogen Kritik af Trafikministeren, men tager Sigte paa Befolkningen, der maa forstaa, at det gælder om at værne om Statsbanerne, thi, som det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen meget rigtigt fremhævede, kan det store Publikum ikke undvære Banerne. Ruteautomobilerne har selvfølgelig paa visse Strækninger deres Betydning, men, som det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen sagde, vil det blive vanskeligt at faa disse til at forrente sig, hvis der skal betales rimelige Lønninger og gives forsvarlig Arbejdstid til Chaufførerne. Derfor bør man støtte Banerne, medens Tid er.

Hvad Bevillingen til Hanstholm Havn angaar, synes der at være en vis Forstaaelse mellem det ærede Medlem Hr. Korsgaard og mig, medens derimod det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen synes at ville have mere Fart i Arbejdet, idet han ellers

frygter for, at Fiskene i Nordsøen vil være borte, inden Havnen er færdig. Hvis der er Fare for, at Fiskene kan forsvinde, tror jeg, man for Alvor bør tage Spørgsmaalet op om en Standsning af dette Havnebyggeri, og denne grundige Overvejelse bør foretages i Finansudvalget, da det er dette Udvalg, der har været det førende paa dette Omraade. Paa Finanslovsforslaget for 1925—26 blev Bevillingen til Anlæg af Fiskerihavne paa Jyllands Vestkyst saaledes kun opført med 1 Mill. Kr., medens der det foregaaende Aar var bevillet 1½ Mill. Kr. og Aarene forud 2½ Mill. Kr. aarlig. Nedsættelsen blev nærmere motiveret af daværende Trafikminister Friis-Skotte, som havde tænkt sig, at der skulde anvendes 700 000 Kr. til Havnen ved Hirtshals og 300 000 Kr. til Paabegyndelse af en Mole ved Løkken, hvorimod det var tænkt i hvert Fald foreløbig at udskyde Anlægget ved Hanstholm. Trafikministeren var dog i Tvivl om, hvorvidt det vilde være forsvarligt at gaa videre med Anlæggene ved Hanstholm, idet det næppe vilde vise sig paakrævet at have en Havn her, naar man samtidig anlagde Havnen i Hirtshals, særlig i Betragtning af, at Havnen i Hanstholm vilde blive meget stor. Udskydelsen af Hanstholm Havn fandt imidlertid ikke Tilslutning i Finansudvalget, og Udvalget stillede derfor Ændringsforslag, hvorved Bevillingen til Fortsættelse af Arbejderne ved Hanstholm forhøjedes med 300 000 Kr., og senere har man fortsat med øgede Bevillinger.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller beklagede, at jeg ikke havde omtalt de 1¾ Mill. Kr., der var anvendt til Valutakontorets Drift. Jeg skal dertil sige, at det er ikke let at tilfredsstille alle. Naar jeg ikke har nævnt dette Tal som adskillige andre Tal, var det for ikke at benytte flere Tal end højst nødvendigt, eftersom man flere Gange har kritiseret, at jeg i mine Finanslovtaler anvendte alt for mange Tal. Med Hensyn til Budgettet for det kommende Aar skal jeg dog oplyse, at jeg ved Budgettets Fremlæggelse anførte, at til tredie Behandling vilde der blive stillet Forslag om en Bevilling til Valutakontorets Drift.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard beklagede, at Opgørelsen over Folketællingen den 5. November 1935 ikke var optaget i Statistisk Aarvog for 1936. Jeg deler det ærede Medlems Beklagelse, men Chefen for Det statistiske Departement har over for mig fremført Aarsagerne til, at det endnu i Aar ikke var lykkedes at medtage Tallene for 1935. Som jeg fremførte ved Finans-